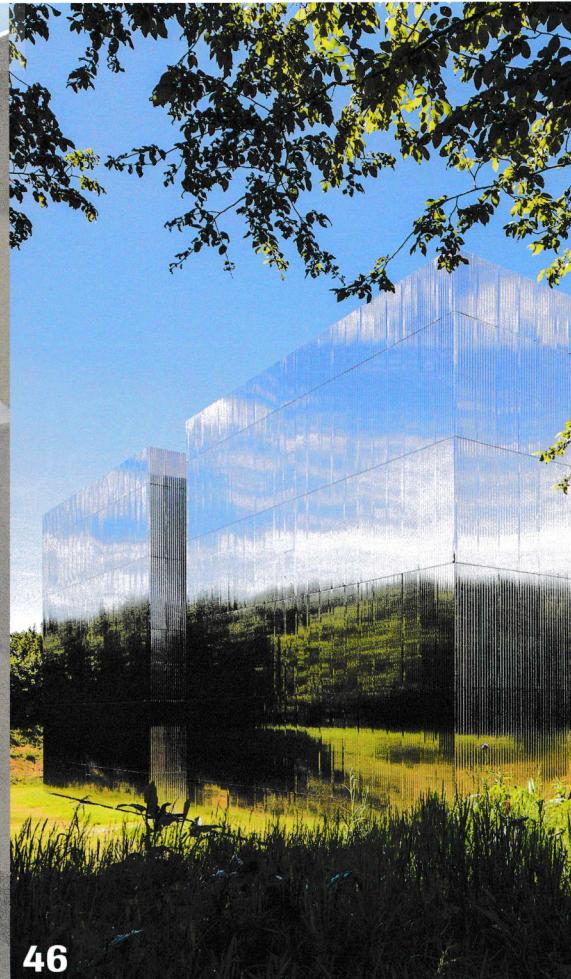

20

46

58

EDITORIAL

- 08** Este lumina poezia ~~viții~~ arhitecturii?

AGENDĂ

- 10** Extrase din Prefața la prima ediție
12 Glass House, Snagov
16 Spațiu-atelier de cristal
20 Don't Move, Improve!
26 Cevisama 2019 – un puzzle ceramic
în orașul portocalilor

ESEU URBAN

- 30** Planul de umbră

CITY PLUS

- 32** Umbre proprii, umbre purtate
33 The Park: o oază în Las Vegas
36 Healing Pavilion: un loc pentru deconectare
38 Centrul cultural ASCC: arhitectura umbrei

TEORIE

- 42** De la cosmică *mise en scène*
la iluminatul phototropic

INOVAȚIE

- 46** Expresia arhitecturală. Inovație în
imaginile construită

ARHITECTURA – DE LA GREEN LA CIRCULAR

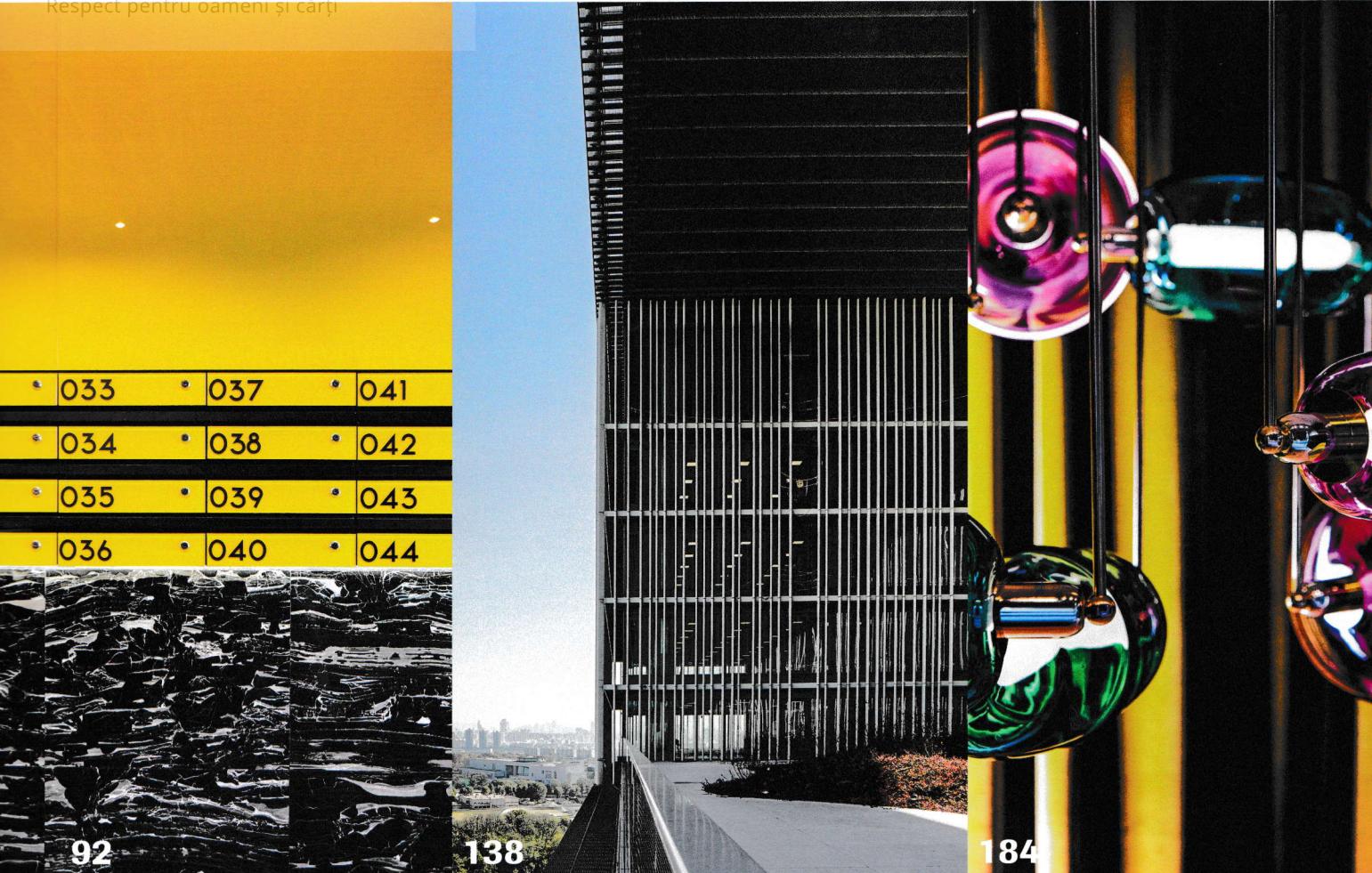
- 52** BINARIUM. Cum arată prima clădire
BREEAM Outstanding și Green Building:
Restore din România

SMART HABITAT

- 58** Futurium Berlin. O sursă de energie
la propriu și la figurat

ARHITECTURI EMERGENTE

- 66** Arhitectura Celuilalt

92
138
184

PROIECTE

- 72** Prisma neutră. Corpul de fundal
- 82** Limite permeabile. Apartamente pe malul lacului Grivița
- 92** Lobby Cortina Residence. În marea trecere de la impersonal la familiar
- 98** Beat45. *Design sano in corpore sano*
- 104** Arțarul Japonez. Un penthouse eclectic, artistic
- 112** 14thLANE. Design contemporan pe şine de tramvai de secol 19
- 122** Showroom SENSIQ – Versatil, convivial
- 126** Conac, peisaj, viziune

DOSAR

- 136** Lumina naturală în arhitectură
- 138** Form Follows Aim
- 144** Colonadă luminoasă
- 150** Caleidoscop parizian
- 156** Permeabil la lumină
- 162** Migrăție și vibrație

TRAVEL DESIGN

- 168** Tbilisi, Georgia – o călătorie artistică între apus și răsărit, între tradiție și sclipiri contemporane
- 170** Communal Sololaki: nostalgie contemporană într-un boutique hotel
- 171** 41°: barul artistic
- 172** Stamba Hotel & Café: palatul industrial al renașterii artistice georgiene

DESIGN

- 174** Bijuteria românească de autor – aripa Tânără
- 175** Andreia Popescu, „mici sculpturi la purtător”
- 176** Raluca Buzura traduce „trăirile personale în portelan”
- 178** Monica Iacovenco: bijuteria ca „manifest, declaratie de independentă”
- 180** Viața și strălucirea corpurilor de iluminat
- 181** Meșteșug și respect pentru material, Mayice Studio
- 183** Noua colecție Utu Soulful Lighting, „Monaco”
- 184** Candelabru constelație: Ini Archibong pentru Sé

Este lumina poezia ~~vieții~~ arhitecturii?

Precum data trecută¹⁾, mă sună Adrian:

- Ce faci?
- Stau liniștit, cu ~~andă fostă~~ STĂNESCU, la masă,
în fața unui IMPERFECT și-i citeșc eticheta:

„Se ia o bucată de piatră
se cioplește cu o daltă de sânge,
se lustruiește cu ochiul lui Homer,
se răzuiește cu raze
până cubul ieșe perfect.
După aceea se sărută de nenumărate ori cubul
cu gura ta, cu gura altora
și mai ales cu gura infantei.
După aceea se ia un ciocan
și brusc se fărâmă
un colț de-al cubului.
Toți, dar absolut toți zice-vor:
– Ce cub perfect ar fi fost acesta
de n-ar fi avut un colț sfărâmat!”²⁾

– OK, dar nu, astăzi nu vom vorbi despre perfect, ci despre LUMINĂ, te rog să mărgălești ceva...
– Să vorbim atunci despre perfecta strălucire a arhitecturii sub lumină. Să să începem cu perfecta strălucire corbusiană a „jocului savant, corect și magnific al formelor reunite sub lumină”... și totuși au existat lumină, volume, proporții, arhitectură și înainte de Le Corbusier. Cum a fost la început? La început a fost LUMINA.

Apoi a venit zidul.

„Apoi, – ne-am despărțit
cum pe jos și neagră
se desparte umbra de frunză
din pricina numai
unui soare gândit
ca un rău al luminii.”³⁾

Apoi coloana s-a despărțit de zid. Să facă umbră zidului. Umbra ce va vibra a zidului lumină. Să totuși, cum a început aventura zidului vibrând sub lumină? Pentru noi, europenii, a început undeva în Grecia Antică... Cineva⁴⁾ ne povestește, și mie mi-a plăcut povestea ei, cum că arhitectura ar fi început în acel spațiu al porticului peripter din templul grecesc. Un spațiu nici închis, nici deschis. O vibrație a zidului ce nu se dădea nici întunericului peșterii, dar nici luminii soarelui fără de adăpost. Un spațiu nou pentru o ființă ce se zbătea să iasă la lumină. Arhitectura un spațiu nou. Cineva⁵⁾ ne povestește, și mie mi-a plăcut povestea ei, cum că arhitectura a început încetul cu încetul și nu a fost premeditată ca adăpost, ci ca închipuire. Arhitecți se numeau încă de atunci cei ce puneau în lumină închipuirea. Să-i dădeau substanță zidită. Înainte de arhitectură, înainte de filozofie, înainte de matematică, de dramaturgie, a fost meșteșugul. A fost admirarea și venerația pentru școala geniului creator pământean. A pământeanului ce-și dorea să aducă pe pământ liniștea și armonia *kosmos*-ului văzut în ceruri. Imperturbarea de dincolo. Dibăcia în țeserea pânzei la războiul de țesut, împrumutată de meșterul de corăbii care țese

la rândul său scândura în coaja corabiei, școala navigatorului, măiestria dansatorului ceremonial, toate au fost „uneltele” întru „zidirea” *kosmos*-ului pe pământ. Dedal, Theodorus, Rhoikos, Epeius, Chersifron, Metagenes, arhitecți și meșteri mitici, au făcut posibil acel transfer din imaginar în real și apoi din real în imaginar căruia oamenii i-au spus arhitectură. Ei au „zidit” templul – spațiul venerației, înconjurat de coloane, coloane ce intruchipau în imaginea lor zborul și vâslitul, mituri și realitate: „corespondențele ingenioase între figurile mitice sugerează mai departe că *pteron*⁶⁾-ul templului peripter avea mult de-a face cu o interpretare timpurie a arhitecturii atât ca zbor întruchipat, cât și ca navegație.”⁷⁾ Ordine, ritm, proporții, „potrivit laolaltă”, dedublat, vibrația luminii – mitul arhitecturii. Potrivit și laolaltă. Visul devenit mit al grecilor antici. Mitul arhitecturii în lumină, la vedere, în vedere. Spre a fi văzut, admirat, spre a-i aduna întru vedere. La ce să-ri fi chinuit arhitecții Acropolei ateniene să facă celebrele corecții vizuale spre a obține efectul perfecționii statice verticale concomitent cu iluzia „zborului” coloanelor periferice, dacă nu ar fi (în) lumină? Static și mișcare în aceeași privire asupra. Vibrația zidului dispat. Dispat nu fizic (vibrația texturii), dar și fizic (coloana în fața zidului). De altfel, ce este fațada clasică sau modernă plină de ornamente, modenaturi, texturi, subtracții sau adiții dacă nu o căutare, asumată sau nu, a vibrației antice în lumina dintotdeauna.

– Să încă ceva, îmi spune Adrian, uită-te și în/peste conținut!⁸⁾

– Să dacă mă uit/~~nu mă uit~~, nu mă uit/~~mă uit~~, lumina tot intră în conținutul arhitecturii. Ce nu văd este poezia. De atâta lumină, am uitat de poezia arhitecturii. Pereți de sticlă poartă lumina până în miezul clădirii, pereți împușcați de ferestre lasă lumina să pătrundă până în unghere. Să fie oare insuficientă lumină pentru a vedea poezia din spatele luminii? Nu ne mai trebuie lumină! Lumina artificială ține loc suficient pentru o funcționare perfectă a arhitecturii! Ar zice unii. Nu ne trebuie poezie! Este o risipă! Ar zice alții. Iar pentru ceilalți, lumina egal repartizată este un deziderat mai presus de orice. Fiecare om să aibă parte egală de lumină, în lumina justiției sociale și a corectitudinii politice. Fiecarui om lumină egal repartizată! Niciun om fără lumină proprie! Poezia luminii căută costă prea mult. Noi, oamenii sociali de astăzi, vrem să se facă lumină egală fără diferențiere, o suprafață uniformă de lumină. Poezia luminii înseamnă diferențiere spațială și socială. Oameni corecți de pretutindeni răspândind lumină uniform funcțională. Poezia, un moft decadent!

Și orașul căzu sub povara luminii egal și corect distribuite.

– Să? (se auzi din off Adrian)

– Să se făcu întuneric.

DorinSTEFAN

Note

¹⁾ Albumul 12 fotografii de arhitectură din România, igloomedia, 2018

²⁾ Nichita Stănescu, „Lecția despre cub”

³⁾ Nichita Stănescu, „Semn 14”

⁴⁾ Indra Kagis McEwen, *Străbunul lui Socrate*, IdeaDesign & Print Editura, Cluj, 2011

⁵⁾ Ibidem 4)

⁶⁾ *Pteron* – în Grecia Antică: aripă, colonadă, vâsle

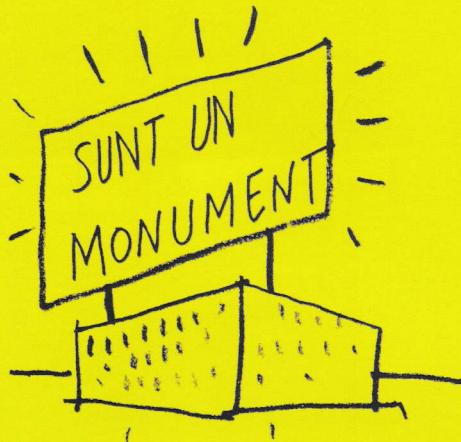
⁷⁾ Ibidem 4), pag. 101

⁸⁾ Revista igloo nr. 188 (februarie-martie 2019)

din PREFĂTA LA PRIMA EDIȚIE

Robert Venturi
Denise Scott Brown
Steven Izenour

Lectia Las Vegas

EDU
IM

Prima parte a acestei cărți este o descriere a studiului privind arhitectura strip. Partea a II-a constituie o generalizare a constatărilor din Partea I cu privire la simbolismul în arhitectură și la iconografia expansiunii urbane.*

„Prin Las Vegas trece Route 91, arhetipul fâșiei comerciale, fenomen aflat aici în forma sa cea mai pură și de maximă intensitate. Credem că o documentare și o analiză atentă ale formei sale fizice sunt la fel de importante azi cum erau pentru generațiile anterioare studiile dedicate Europei medievală, Romei și Greciei antice. Un astfel de studiu ne va ajuta să definim un nou tip de formă urbană care apare în America și Europa, unul radical diferit față de ceea ce știam; nu am fost bine pregătiți să îl abordăm și de aceea, din ignoranță, îl calificăm astăzi drept expansiune urbană. Unul dintre scopurile acestui atelier va fi ca, printr-o investigare deschisă și fără prejudecăți, să ajungem să înțelegem această formă nouă și să începem să dezvoltăm tehnici pentru abordarea sa.”

Așa arăta introducerea unui atelier de proiectare pe care l-am condus la Yale School of Art and Architecture în toamna anului 1968. De fapt, a fost un proiect de cercetare desfășurat ca o colaborare dintre trei profesori de atelier, nouă studenți-arhitecti și doi studenți-graficieni ai cursului post-universitar de la Yale.

Titlul atelierului a fost „Lecția Las Vegas, sau Analiza formei ca proiect de cercetare”. Spre sfârșitul semestrului, studenții i-au schimbat numele în „Marea locomotivă culturală proletară”.

Am stat trei săptămâni în bibliotecă, patru zile în Los Angeles și patru zile în Las Vegas. Am revenit la Yale și am petrecut zece săptămâni analizând și prezintându-ne descoperirile. Înainte de aceasta, noi, autori, vizitaseră Las Vegas de mai multe ori și scriseră „**O semnificație pentru parcările A&P, sau Lecția Las Vegas**” (Architectural Forum, March 1968); acest articol a constituit baza programului de cercetare pe care l-am întocmit în vara anului 1968. Am împărțit tema în douăsprezece subiecte, care urmau să fie date unor persoane sau grupuri restrânse, și în cinci faze, inclusiv faza III, „Cercetarea aplicată”, ce urma să se desfășoare în Las Vegas.

Prima parte a acestei cărți conține articolul nostru inițial, în care s-au adăugat constatăriile din proiectul de cercetare.

Din păcate, noi, cei aproximativ doisprezece oameni, nu am fost capabili nici să acoperim subiectele de cercetare pe care le programaseră, și nici nu am avut timpul necesar sau datele pentru a acoperi alte puncte în mod corespunzător.

Mai sunt o mulțime de informații de arhitectură care pot fi extrase din Las Vegas. În plus, unele dintre punctele cheie pentru atelier nu au fost relefate în carte.

Cartea exprimă interesul nostru pedagogic de a dezvolta „atelierul” tradițional de arhitectură într-un **instrument nou de predare, și interesul nostru particular de a găsi mijloace grafice mult mai adecvate decât cele utilizate acum de arhitecti și urbanisti pentru a descrie planificarea „expansiunii urbane” și, în special, fâșia comercială.**

La nivel tehnic, al agenției de urbanism, Las Vegas ne-a întâmpinat proiectul cu amabilitate și solicitudine, iar la nivelul decizional, cu amabilitate și retinență. Orașul și districtul nu ne-au putut oferi fonduri, iar președintele Comitetului de Înfrumusețare a Strip-ului avea sentimentul că universitatea Yale trebuie să plătească pentru acest studiu. În ziua sosirii noastre un ziar local anunță că „Profesorii de la Yale vor face reclamă Strip-ului pentru \$8.925”. Peste câteva zile când, încă plini de speranțe, am cerut o sumă suplimentară pentru un film, ziarul a recidivat cu: „Profesorii de la Yale ridică prețul reclamei Strip-ului”.

Tot ce am putut obține ca sprijin financiar oficial a fost o reducere a prețului pe oră pentru utilizarea elicopterului domnului Howard Hughes.

Și ideile noastre au fost primite cu un scepticism politic, și am dedus că acel Comitet de Înfrumusețare ar recomanda transformarea Strip-ului într-un Champs-Élysées al Vestului, prin mascarea reclamelor cu ajutorul copacilor și creșterea nivelului de umiditate cu fântâni gigantice, iar agenții locale de urbanism și zonificare ar continua în încercarea lor de a convinge benziniile să imite arhitectura cazinourilor în scopul unității vizuale.

Dimpotrivă, Hotelul Stardust, unul dintre cele mai frumoase de pe Strip, ne-a oferit cazare și mese gratuite. Agenții de închirieri de mașini s-au întăles între ele și ne-au pus la dispoziție o mașină timp de o săptămână, gratuit. Îar Young Electric Sign Company (YESCO), în special domnul Vaughan Cannon, s-a declarat gazda și principalul nostru susținător în Las Vegas. Suntem de asemenea recunosători domnului Jerry Litman,

pe atunci la ziarul *Las Vegas Sun*, pentru încercarea de a crea o presă mai prietenoasă în jurul studiului nostru.

În final, mulțumiri mult-respectatului cetățean din Las Vegas, care a dus, în mod legal, o femeie-profesor de la Yale la deschiderea de gală a Circus Casino și a aranjat, pe jumătate legal, intrarea la acest eveniment de marcă a întregii grupe – înveșmântată, potrivit ocaziei, în solduri Day-Glo de la magazinul Armatei Salvării.

* Într-o traducere aproximativă, „fășie comercială”; numele sub care este cunoscut un tronson din Las Vegas Boulevard, principala arteră comercială a orașului, care concentrează majoritatea hotelurilor și cazinourilor.

Am optat, în general, pentru păstrarea variantei originale a termenului, el fiind assimilabil unui nume propriu și asociat unui loc anume. El a fost tradus doar atunci când autorii l-au folosit în mod generic, fără referire directă la Las Vegas. (n.t.)

Avem o mare tentație de a mări lista de mulțumiri pentru a-i include pe toți cei cărora cei trei le sunt teribil de îndatorați pentru felul în care i-au ajutat în existența lor intelectuală. Următoarea listă a fost selectată dintr-o listă mult mai mare pentru a-i cuprinde pe aceia pe care ne-am bazat, intelectual și artistic, în acest proiect. Aceștia sunt: regretatul Donald Drew Egbert, Herbert J. Gans, J. B. Jackson, Louis Kahn, Arthur Korn, Jean Labatut, Esther McCoy, Robert B. Mitchell, Charles Moore, Lewis Mumford, artiștii Pop (în special, Edward Ruscha), Vincent Scully, Charles Seeger, Melvin M. Webber și Tom Wolfe. Cu oarecare temeritate, suntem recunoscători și ajutorului dat de Michelangelo, manieristilor englezi și italieni, lui Sir Edwin Lutyens, lui Sir Patrick Geddes, lui Frank Lloyd Wright și generației de început a Eroilor Arhitecții Moderni.

Pentru că am criticat arhitectura modernă, se cuvine să ne afirmăm aici profunda admirație pentru perioada ei de început, atunci când fondatorii ei, sensibili la propria epocă, au proclamat revoluția necesară. Criticile noastre se referă în principal la prelungirea irelevantă și deformată a acelei revoluții în zilele noastre. La fel, nu avem ce reproșa multora dintre arhitecții de azi care, după ce au descoperit în practică, prin presiunea economică, faptul că retorica revoluției în arhitectură nu merge, au aruncat-o peste bord și construiesc acum clădiri simple, în concordanță cu nevoile clientului și timpului. Această critică nu se adresează nici acelor arhitecți și universitari care dezvoltă noi abordări în arhitectură prin cercetări în domenii înrudite și prin metode științifice. și acestea sunt o reacție la aceeași arhitectură pe care am criticat-o.

Credem că e cu atât mai bine, cu cât există mai multe direcții spre care se îndreaptă arhitectura acum. A noastră nu o exclude pe alătură, și vice-versa.

Mulțumirile noastre mai oficiale, dar la fel de sincere, pentru modul în care ne-au ajutat atelierul, se îndreaptă spre Avis Car Rental, Las Vegas; The Celeste and Armand Bartos Foundation; Denis Durden, Venerabilul Oran Gragson, primarul orașului Las Vegas; Dr. David Henry; administratorul districtului Clark; Hertz Car Rental, Las Vegas; George Izenour; Philip Johnson; The Edgar J. Kaufmann Foundation; Alan Lapidus; Morris Lapidus; National Car Rental, Las Vegas; The Ossabaw Island Project; The Nathaniel and Marjorie Ownings Foundation; The Rohm and Haas Company, Philadelphia; personalului de la Comisia de Urbanism a Districtului Clark; personalului de la Comisia de Urbanism a Orașului Las Vegas; U.C.L.A. School of Architecture and Urban Planning; Yale Reports; The Young Electric Sign Company, Las Vegas, și tuturor celor din interiorul și apropiat de Yale School of Art and Architecture care au sărit în ajutor, în special lui Gert Wood, și Decanului Howard Weaver, lui Charles Moore și Universității Yale, care nu au considerat ciudat că arhitecții de la Yale ar putea viza scopuri serioase în Las Vegas, și au plătit nota atunci când resursele noastre restrânse de finanțare s-au epuizat.

Mulțumirile noastre merg și spre studenții ale căror priceperi, energie și spirit viu au alimentat marea noastră locomotivă

culturală și i-au conferit un caracter special, și care ne-au arătat cum să trăim din plin și să învățăm din Las Vegas. Pentru scrierea cărții mulțumim Edgar J. Kaufmann Foundation și Celeste and Armand Bartos Foundation, ambele fundații ajutându-ne a doua oară; mulțumim și National Endowment for the Arts, Washington, D.C., o agenție federală creată prin legea Congresului în 1965; firmei noastre, xiv Venturi and Rauch, în special partenerului nostru, Rauch al Gibraltarului, pentru sprijinul său uneori cărcotaș, dar mereu decisiv, și pentru sacrificiile pe care le face un birou mic de arhitectură, atunci când trei dintre membrii săi scriu o carte; și mulțumim Virginiei Gordon și lui Dan și Carol Scully pentru ajutorul și sfaturile legate de ilustrații, și lui Janet Schueren și Carol Rauch pentru dactilografiera manuscrisului. și, în cele din urmă, lui Steven Izenour, care este co-lucrător, coautor și sine qua non. Denise Scott Brown și Robert Venturi Calivigny Island, W.I. Joc de cuvinte, pornind de la pronunția ușor deformată a numelui partenerului, cu Rock of Gibraltar (Stâncă Gibraltarului). (n.t.)

PREFĂTĂ LA EDIȚIA REVIZUITĂ

Această nouă ediție a cărții *Lecția Las Vegas* a apărut din neplăcerile exprimate de studenți și ale altor persoane cu privire la prețul variantei inițiale. Cunoscând faptul că o a doua tipărire ar avea un preț aproape dublu față de prețul inițial, am ales să prescurtăm cartea pentru a-i aduce astfel ideile mai aproape de cei care ar dori să o citească. În același timp, am folosit acest prilej pentru a ne centra critica mult mai clar și pentru a mai adăuga câte ceva, aşa că noua ediție, deși prescurtată, este una de sine stătătoare și o depășește pe precedenta. Omisiunile principale sunt secțiunea finală, despre activitatea noastră, și aproximativ o treime din ilustrații, inclusiv săptămânile de la aproape toate cele colorate și pe cele alb-negru care nu au putut fi micșorate pentru a încăpea pe o pagină cu dimensiuni mai reduse. Schimbările de format reduc costurile și mai mult, dar sperăm că vor servi și în sensul schimbării accentului de pe ilustrații pe text și al eliminării conflictului dintre critica noastră la adresa designului Bauhaus și a designului Bauhaus resuscitat al cărții; am simțit că stilizarea modernă „interesantă” a primei ediții denatura subiectului în sine, iar spațierea triplă a rândurilor făcea textul greu de citit.

Dezbrăcate și îmbrăcate în haine noi, analizele din Partea I și teoriile din Partea a II-a ar trebui să redea cu mai multă claritate ceea ce doream noi ca ele să fie: **un tratat despre simbolism în arhitectură. Las Vegas nu este subiectul cărții noastre. Subiectul este simbolismul formei arhitecturale.** Cea mai mare parte a modificărilor din text (în afară de corectarea greșelilor și de schimbările datorate noului format) este menită să sublinieze acest accent. Din același motiv am adăugat subtitlul Simbolismul uitat al formei arhitecturale. Au mai fost făcute câteva schimbări, într-un mod elegant, sperăm, pentru a desexualiza textul. Pe linia obiceiului mai sănătos, mai uman de azi, arhitectul nu mai este numit „el”.

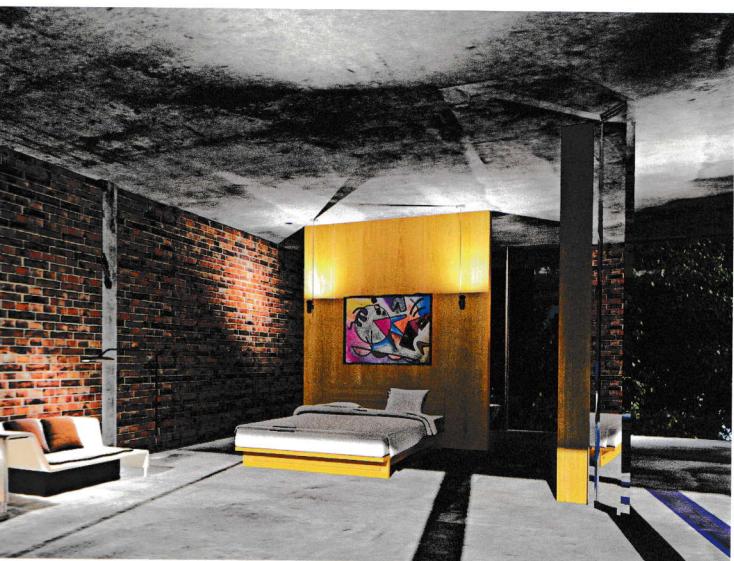
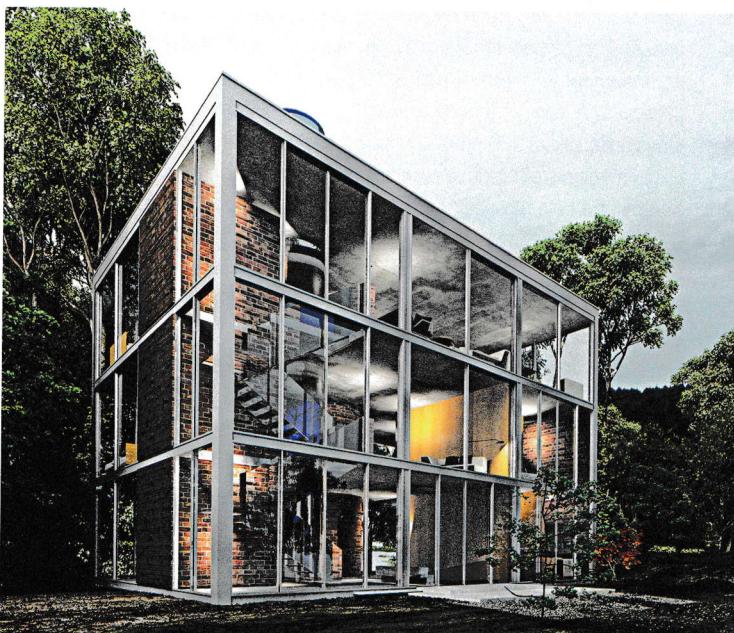
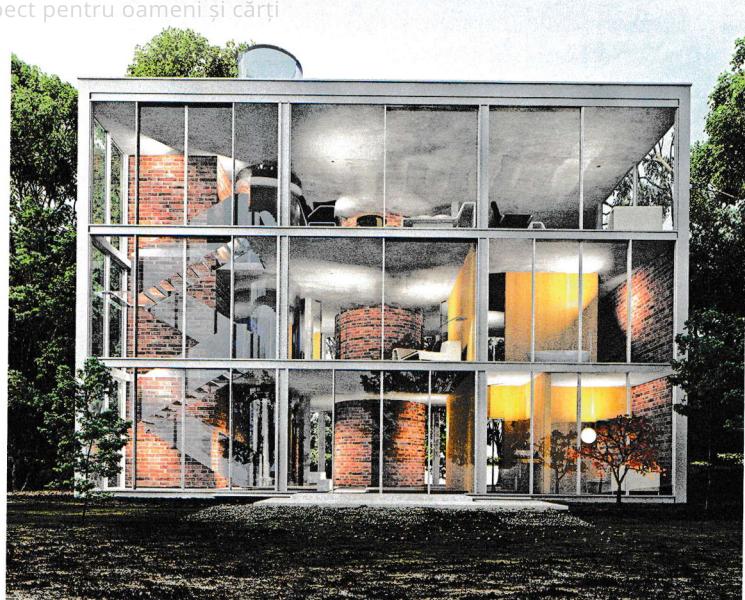
Acesta nu este locul cuvenit pentru a răspunde criticiilor noștri dar, în măsura în care intenționăm și să amplificăm, și să prescurtăm, voi face o listă cu răspunsurile date de noi în alte locuri.

Acuzațiilor că în studierea orașului Las Vegas ne-au lipsit preocuparea și responsabilitatea socială le-am răspuns într-un articol intitulat „On Architectural Formalism and Social Concern; a Discourse for Social Planners and Radical Chic Architects” (Despre formalismul arhitectural și interesul social; un discurs pentru planificatorii sociali și arhitecții radicali și – n.t.).

(...) Informații despre surse referitoare la aceste articole și la altele pot fi găsite în bibliografia Venturi și Rauch, care a fost adăugată la această ediție. Această listă de scriri ale membrilor firmei și ale altora este cea mai completă de care dispunem.

Salutăm orice informație despre ceea ce am omis.

Denise Scott Brown West Mount Airy, Philadelphia
(trad. Magda Teodorescu)

GLASS HOUSE, SNAGOV

Text: Anca Rotar; Imagini: West Group Architecture

Acest proiect, ce urmează a fi realizat în apropierea lacului Snagov, se află pe lista scurtă a secțiunii „House – Future project” în cadrul premiilor World Architecture Festival 2018. Numele de Glass House nu este unul ales întâmplător, el realizând o trimiterie voită către proiectul marelui arhitect Philip Johnson. În cazul de față, intenția a fost de a reinterpreta anumite principii de compoziție și constructive într-o formă adaptată cerințelor programului, încorporând o serie de tehnologii contemporane.

Terenul pe care este situată construcția de formă rectangulară și cu trei niveluri este înconjurat pe două laturi de vegetație înaltă, cu o densitate ce oferă intimitate locului. Structura de rezistență a clădirii este alcătuită din stâlpi și grinzi din oțel și planșee din beton armat. Pentru încăiderile perimetrale s-a optat pentru panouri cu lățimea unei travee (4,80 m) în care alternează suprafetele transparente, vitrate și cele opace, placate în sistem ventilat cu ceramică teracotă. Panourile de tâmplărie ale fațadei culisează în proporție de 50%, integrând spațiul de locuit în cadrul natural.

Partea vitrată a fațadei îndeplinește trei funcții diferite. În primul rând, ea asigură controlul nivelului de iluminare directă în interiorul locuinței. Apoi, ea participă activ la încălzirea locuinței datorită tehnologiei EGLAS, asigurând astfel confortul termic ambiental în anotimpul rece. În final, ea asigură intimitatea spațiului de locuit prin tehnologia „active glass”, grație căreia panoul vitrat se transformă din translucid în transparent sub efectul curentului electric.

Arhitecții au acordat o atenție deosebită termoizolării eficiente a clădirii, folosind atât vată minerală bazaltică pentru panourile opace ale fațadei, cât și termoizolații rigide foampglass pentru fundații și terasă. De asemenea, pentru terasa locuinței s-a optat pentru soluția de acoperiș verde, folosind gazon rezistent la condiții climatice nefavorabile.

În ceea ce privește circulația, locuința este prevăzută cu o scară interioară din sticlă, precum și cu un lift panoramic hidraulic, încapsulat în panouri circulare de sticlă securizată, ce deservește toate nivelurile sale, facilitând accesul și pe terasă. Finisajele interioare respectă, la rândul lor, spiritul inovator al casei. Astfel, pardoselile sunt placate cu ceramică Cotto de 2 cm grosime, iar peretii interiori ai parterului constituie suportul colecției de tablouri ale beneficiarilor. Băile și grupurile sanitare vor fi placate în totalitate cu material compozit de tipul Corianului de culoare albă, integrând obiectele sanitare într-o formă fluidă și omogenă.

Soluția de iluminat interior este una flexibilă, ce are la baza posibilitatea reglării temperaturii de culoare și intensitatea luminii.

Toate componentele mai sus-menționate vor fi integrate în Sistemul BMS printr-o rețea complexă de senzori, creând o casă inteligentă care își va regla temperatura ambientală interioară și nivelul de iluminat, în funcție de factorii exteriori și de opțiunile prestabilite de beneficiari. De asemenea, securitatea proprietarilor și a bunurilor din locuință va fi asigurată prin intermediul acestui sistem.

PROIECT: WGA - WEST GROUP ARCHITECTURE; **AUTORI:** ARH. ADRIAN CRISTESCU, ARH. ALEXANDRA ALEXA, ARH. ȘTEFAN NIȚĂ-ERDELY, ARH. ȘTEFAN NICULIȚĂ, STUD. ARH. IOANA-RAMONA ZAMFIR